

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

44.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 6-го Іюня. — 1839 — Wilno. Wtorek. 6-go Czerwca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 25-го Мая.

Высочайшею Грамотою, 15-го Мая, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена *Благо Орла*, Генераль-Адъютантъ, Генераль-Лейтенантъ, Членъ Совѣта Министерства Государственныхъ Имуществъ, Баронъ *Деллинсгаузенъ*.

— Высочайшими Грамотами отъ 26 Марта, Генераль-Маіоры: Начальникъ Округовъ Новгородскаго удѣла пахатныхъ солдатъ, *Старченковъ*, и Инспекторъ баталіоновъ военныхъ кантонистовъ, Баронъ *Зедделеръ*, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами *Императорскаго Царскаго Ордена Св. Станислава первой степени*.

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 17-го Мая, Командиръ Лейбъ-Гвардіи Семеновскаго полка, Генераль-Маіоръ *Рейндеръ 1-й*, назначается въ Свиту Его Императорскаго Величества, съ оставленіемъ при прежней должности. Командиръ Бобруйскаго гарнизона, Генераль-Маіоръ *Девель*, увольняется отъ службы съ мундиромъ и пенсіономъ полного оклада, определеннаго Уставомъ 6 Декабря 1827 г.

— Состоящему за Оверъ-Прокурорскимъ столомъ 7-го Департамента Правительствующаго Сената, въ званіи Камергера, Статскому Совѣтнику Князю Михаилу *Голицыну*, (7 Мая) Всемилостивѣйше повелѣно быть Совѣтникомъ Моековской Дворцовой Конторы, съ содержаніемъ, какое получалъ предшественникъ его, Коллежскій Совѣтникъ *Берхманъ*, и съ оставленіемъ Почетнымъ Попечителемъ Московской Градской больницы.

— Директоръ третьяго Департамента Государственныхъ Имуществъ, Генераль-Адъютантъ Баронъ *Деллинсгаузенъ*, согласно прошенію его, Всемилостивѣйше уволенъ (3 Мая) отъ настоящей должности, съ повелѣніемъ быть ему Членомъ Совѣта Министерства Государственныхъ Имуществъ.

— Высочайшимъ указомъ, даннымъ Правительствующему Сенату въ 1-й день Мая, Всемилостивѣйше пожаловано въ вѣчное и потомственное владѣніе по 2,000 десятинъ земли, въ такихъ Великороссійскихъ Губерніяхъ и Уѣздахъ, гдѣ окажутся излишнія порожнія земли, Членамъ Управленія Императорскихъ военныхъ конскихъ заведеній: 4-го класса *Бакаеву* и Дѣйствительному Статскому Совѣтнику *Жуковскому*.

— Высочайшимъ указомъ отъ 26-го минувшаго Апрѣля, подвѣдомыя Министерству Народнаго Просвѣщенія учебныя заведенія Полтавской Губерніи, повелѣно перенести изъ Харьковскаго въ Кіевскій Учебный Округъ.

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 18-го Мая, состоящій по Арміи Генераль-Маіоръ *Бѣлецовъ*, назначенъ Командиромъ 1-й бригады 13-й Пѣхотной дивизіи.

— Высочайшимъ именнымъ указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, въ 21-й день минувшаго Апрѣля, Кабардинскаго Егерскаго полка Полковнику *Тилерману*, въ воздаяніе отличнаго мужества и храбрости, оказанныхъ при пораженіи въ 1838 году Горцевъ, за

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 25-go Maja.

Презъ Найвысшій Дипломатъ, 15-го Мaja, Найтаскавіей мianowany Кавалеромъ Orderu *Orła-Białego*, Jenerał-Adjutant, Jenerał-Porucznik, Członek Rady Ministeryum Dóbr Państwa, Baron *Dellinshausen*.

— Презъ Найвысше Дипломата 26 Marca, Jenerał-Majorowie: Naczelnik Okręgów udziału Nowgorodzkiego żołnierzy-rolników *Starczenkov*, i Inspektor batalionów wojskowych kantonistów, Baron *Zeddeler*, Najtаскавіей mianowani Кавалерами *Cesarского i Królewskiego Orderu Sw. Stanisława pierwszego stopnia*.

— Презъ Найвысшій Rozkaz Dzienny 17-go Maja, Dowódzca Gwardyi półku Siemionowskiego, Jenerał-Major *Rehbinder 1-szy*, przeznaczony do Orszaku Jego Cesarzskiej Mości, z pozostaniem na teraźniejszych obowiązкахъ. Dowódzca Bobrujskiego garnizonu, Jenerał-Major *Dewel*, uwolniony ze służby z mundurem i pensją zupełnego wyznaczenia, podług ustawy 6 Grudnia 1827 r.

— Znajdjącemu się za stołem Ober-Prokurorskim 7-go Departamentu Rządzącego Senatu, Kamerherowi, Radzcy Stanu, Xięciu Michałowi *Golicynowi*, 7-go Maja, Najtаскавіей rozkazano być Radzcą Moskiewskiego Kantoru Pałacowego, z utrzymaniem, jakie pobierał poprzednik jego, Radzca Kollegium *Berchmann*, z pozostaniem Kuratorem Honorowym Moskiewskiego miejskiego Szpitala chorych.

— Dyrektor trzeciego Departamentu Dóbr Państwa, Jenerał-Adjutant Baron *Dellinshausen*, zgodnie ze swą prośbą, Najtаскавіей uwolniony 8-go Maja, od teraźniejszego obowiązku, z rozkazem być Członkiem Rady Ministeryum Dóbr Państwa.

— Презъ Найвысшій Ukaz, do Rządzącego Senatu w dniu 1-m Maja, Najtаскавіей nadane w posiadanie wieczne i potomne, po 2000 dziesięcin ziemi, w takich guberniach Wielko-rossyjskich i powiatach, gdzie się okazały ziemie próżne, Członkom Zarządu Cesarzskich Wojskowych zaprowadzeń konskich: 4-ej klasy *Bakajewu* i Rzeczywistemu Radzcy Stanu *Zukowskiemu*.

— Презъ Найвысшій Ukaz, 26-go Kwietnia r. t., podległe Ministeryum Narodowego Oświecenia, zakłady szkolne Gubernii Połtawskiej, rozkazano przenieść zpod okręgu szkolnego Charkowskiego do Kijowskiego.

— Презъ Найвысшій Rozkaz Dzienny 18-go Maja, liczący się w Armii Jenerał-Major *Bielewcow*, naznaczony Dowódcą 1-ej brygady 13-ej dywizyi pieszej.

— Презъ Найвысшій Imienny Ukaz, do Kapituły Rossyjskich Cesarzskich i Królewskich Orderów, w d. 21 przeszłego Kwietnia, Kabardyjskiego Półku Strzelców Półkownik *Timermann*, w nagrodę odznaczającego się mężstwem i walecznością, okazanych w porażce 1838-go roku Góralów, za rzeką *Białą*, Najtаскавіей udarowany

ртькою Белю, Всемилоствѣище пожалованъ знакъ Ордена Св. Анны второй степени, украшенный Императорскою Короною.

Извѣстно уже почтеннымъ читателямъ Литовскаго Вѣстника, изъ предыдущихъ Номеровъ этой газеты, что Россійская компанія давала большой обедъ Его Императорскому Высочеству Наслѣднику Всероссійскаго Престола и Принцу Нидерландскому Вильгельму Генриху. Вотъ описание этого торжества, какъ оно опубликовано въ газетѣ Times.

Открытый обедъ въ честь ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЫСОЧЕСТВА ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ РОССІЙСКАГО.

Вчера (20 Мая) былъ открытъ большой банкетъ Его Императорскому Высочеству Россійскому Наслѣднику, компаніею Россійскою въ Лондонской гостинницѣ, Bishopsgate-Street. Въ приготовленіи были сдѣланы Г. Копе, Секретаремъ компаніи, и дѣлаютъ честь его вкусу и ловкости, равно какъ и поспѣшности Г. Блиденъ и его помощниковъ. Это безпримѣрное пиршество, было во всемъ отношеніяхъ достойно Царственнаго Гостя и другихъ знатныхъ особъ приглашенныхъ на оное. Августѣйшіе Принцы приходя въ гостинницу приняты были, Депутатіею славныхъ негодіантовъ составляющихъ Россійскую компанію и проведены были чрезъ переднюю, въ которой полъ покрытъ былъ кромоазиннымъ сукномъ, приведены были въ большую залу къ Губернатору Г. Вилліаму Астеллю, который представилъ имъ благородныхъ и знаменитыхъ особъ приглашенныхъ по сему случаю. Зрѣлище было истинно великолѣпное. Въ срединѣ было Англійское Королевское знамя, а по сторонамъ по столку развѣшались знамена Русское и Нидерландское. Портреты Екатерины II послѣдней Императрицы Всея Россіи, во весь ростъ поставлены были передъ хорами и въ буфетѣ выставлена была богатая золотая посуда. Въ концѣ залы, въ которой находилось кресло Президента, галлерея наполнена была дамами, въ числѣ которыхъ находились Графиня Пемброкская (сестра Графа М. С. Воронцова) и многія другія высшего разряда дамы. Большой оркестръ расположенъ былъ подъ галлерею. Вокальную частію концерта управляли Гг. Фитцвилліамъ, Гевкинъ, Гонсъ, Беллеми и Турль, — Органистъ Вестминстерскаго Аббатства Г. Толмизъ гостиницы Восточныхъ Индійцевъ предложилъ по сему случаю свои полезныя услуги, какъ распорядитель столовъ. Столъ приготовленный на 110 особъ, соединялъ въ себѣ все рѣдкости утонченной гастрономіи и самые отборные плоды.

Кресло занято было Г. Астеллемъ, начальникомъ Россійской компаніи. На правой сторонѣ были, Великій Князь Россійскій Наслѣдникъ, Графъ Поццо-ди-Борго, Герцогъ Веллингтонъ, Графъ Орловъ, Маркизь Бютъ, Графъ Воронцовъ, Князь Баритинскій, Маркизь Лондондери, Лордъ Гейтесбургъ, Графъ С. Воронцовъ и Сиръ Бато; по лѣвой сторонѣ Принцъ Вильгельмъ Генрихъ Нидерландскій, Графъ Дургамъ, Генералъ Кавелинъ, Лордъ Мельбурнъ, Полковникъ Юрьевичъ, Виконтъ Торрингтънъ, Князь Долгорукой, Виконтъ Пальмерстонъ, Графъ Карлъ Поццо-ди-Борго, М. Паткуль, Лордъ Штуартъ де Ротези и пр. Въ числѣ другихъ знаменитыхъ особъ бывшихъ за столомъ, мы замѣтили Гг. Торнтонъ, Берга, Сира И. Лейгтона, Доктора Ленокина, Сира Рашарда Дженкина, Кавалера большаго креста ордена Бани, Гг. Иеремія Германа, Томаса Баринго, достопочтеннаго Мельвилля, Гг. Повеля, Тульцка, Робинсона, Губарда, Маберли, Моргана Его Свѣт. Графа Завадовскаго, Гг. С. Е. Торнтонъ, Гервая, В. Симсона, Лодера, Т. Копе, Лейтенанта Астелля изъ гвардейскихъ гренадеръ, Капитана Дмитріева, Г. М. Торнтонъ, Г. С. Торнтонъ, Кнзя Мещерскаго, Ф. М. Кайлея, Т. Андерсона, В. Гевеса, Т. Токе Маладаго, А. М'Коеланда, Дж. Д. Левиса, Е. Германа, Ц. Г. Торнтонъ, В. Б. Бейлея, Сира А. Кригтона, Гг. Адлерберга, Полковника Джаксона, В. Пиды, Толстаго, Барона Ливена, Сира Г. Гардинга Кавалера больш. кр. ордена Бани, Виконта Штранкфорда, Гг. Генриха Кайлея, Барона Штиглица, Генерала Барона Бода, М. Петерсона, Сира Джона Рейда, Сира Любока Баронета, Гг. Голфорда, Токе, Флетчера Вильсона, Капитана С. Торнтонъ изъ Королевской морской службы, Т. Париса, Д. П. Гитри, В. Карла, Робинсона, Графа Любенскаго, Б. Г. Моргана, Губбарда, Г. Рейда, Августа Блонделя, Нейпорта Капелляна Архангельской Компаніи; Гг. Райкена Д. Кетлея, Стефенсона, С. В. Кетлея, Доктора Гамеля, Ц. С. Париса, Дж. Бакера С. Л. Голяна И. В. Любока, А. Париса, Т. Г. Батарда, Дж. Торнтонъ, Т. Юнга, Т. А. Куртиса, Дж. Г. Пелли, Стеккеля, Бенкгаузена Доктора Прута, Г. Кетлея, Графа Алексея Строгонова, Киселева, Щербинина, Капитана

znakiem Orderu Sw. Anny 2-go stopnia, Cesarzką Koroną ozdobionego.

Wiadomo już Szanownym Czytelnikom Kuryera Litewskiego z numerow poprzedzających tej gazety, że Kompania Rosyjska dawała wielki obiad dla Jego Cesarskiej Wysokości Następcy Tronu Wszech Rosyi i Xięcia Niderlandzkiego Wilhelma Henryka. Oto jest opisanie tej uroczystości, ogłoszone w gazecie Times.

Obiad dany na cześć JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĄŻĘCIA ROSSYJSKIEGO.

Wczora (20 Maja) dany był wielki dla Jego Cesarskiej Wysokości Następcy Tronu Rosyjskiego przez kompanią Rosyjską w gospodzie Londyńskiej, na ulicy Bishopsgate. Przygotowania wszystkie, zrobione były przez P. Kope, Sekretarza Kompanii, i czynią zaszczyt jego gustowi i rzetelności, równie jak staranności P. Bleden i jego pomocników. Ta, przykładu niemająca uczta, była ze wszech względów godną Monarchicznego Gościa i innych znakomitych osób, na nią zaproszonych. Narządnictwo Xiążęta, u wejścia do gospody, przyjęci byli przez deputacyą znakomitszych negocyantów, handel z Rosyją prowadzących, która wprowadziła Ich przez sieni, wystawiając szkarłatnem suknem, do wielkiej sali, gdzie Prezydent Towarzystwa, P. William Astell, przedstawiał Ich Wysokościom szlachetne i znaczniejsze osoby, z tej okoliczności zaproszone. Widok to był prawdziwie spaniały. Pośrodku umieszczona była Królewska Bandera Angielska, a po bokach pod sufitem, powiewały Bandery Rosyjska i Niderlandzka. Wizerunek KATARZYN Y II, ostatniej Cesarzowej Wszech Rosyi, w całej postawie, umieszczony przed chorem, a w kredensie wystawione kosztowne złote naczynia. W końcu sali, w którym stoi krzesło Prezydenta, galerya zajęta przez liczne zgromadzenie Dam znakomitych, w ich liczbie znajdowała się Hrabina Pembroke (siostra Hrabiego Woroncowa). Wielka orkiestra zajęła miejsce pod galeryą. Wokalną częścią koncertu, kierowali PP. Fitz William, Hawkins, Hobs, Bellamy et Turle, organista Opactwa Westminsterskiego. P. Toole, z gospody kompanii Wschodnio-Indyjskiej, ofiarował z tej okoliczności swe pożyteczne usługi, jako kierujący toastami. Stół, nakryty na 110 osob, obejmował w sobie wszystkie osobliwości najwytworniejszej gastronomii i najwyborniejsze owoce.

Krzesło gospodarza, zajmował P. Astell, Prezydent kompanii Rosyjskiej, po prawej stronie siedzieli Wielki Xiążę Jego Mość Następcą Rosyjski, Hrabia Pozzo-di-Borgo, Xiążę Wellington, Hrabia Orłow, Markiz Bute, Hrabia Woroncowa, Xiążę Bariatinski, Markiz Londonderry, Lord Heytesbury, Hrabia S. Woroncowa i Sir Ch. Bagot; a po lewej, Xiążę Wilhelm Henryk Niderlandzki, Hrabia Durham, Jenerał Kawelin, Lord Melbourne, Półkownik Jurewicz, Vice-Hrabia Torrington, Xiążę Dothorunki, Vice-Hrabia Palmerston, Hrabia Karol Pozzo-di-Borgo, P. Patkull, Lord Stuart de Rothesay i t. d. W liczbie innych osób znakomitszych, na obiedzie znajdujących się, uważaliśmy PP. St. Thoruton, Berg, Sir J. Leighton, Dr. Yénokine, Sir Richard Jenkin kaw. wiel. kr. ord. Łaziebnego, PP. Jeremiasz Harman, Thomas Baring, zacny J. T. Melville, PP. J. C. Powell, F. Thulcke, W. R. Robinson, J. Hubbard, W. Maherly, D. Morgan, Hrabia Zawadowski, PP. S. E. Thornton, J. Harvey, W. Simpson, W. Loder, Th. Cope, Porucznik gren. gwardyi Astell, Kapitan Mitrieff, H. M. Thornton, G. S. Thornton, Xiążę Meszezeński, F. M. Cayley, T. Anderson, B. Hawes, T. Tooke młody, A. M'Cauleland, J. D. Lewis, E. Harman, C. G. Thornton, W. B. Bayley, Sir A. Crichton, PP. Adlerberg, Półkownik Jackson, B. Pead, Tołstoj, Baron Lieven, Sir H. Harding kaw. wielk. krzy. ord. Łaziebnego, Vice-Hrabia Strangford, PP. Henryk Cayley, Baron Stieglitz, Jenerał Baron Bode, PP. M. Peterson, Sir John R. Reid, Baronet Sir J. W. Lubbock Baronet, PP. Holford, Th. Tooke, Fletcher Wilson, Kapitan S. Thornton, z marynarki królewskiej, Th. Paris, D. C. Guthrie, W. Carr, Ch. Robinson, Hrabia Lubieński, PP. D. T. Morgan, J. Hubbard, G. Reid, Aug. Blondel, wielebny F. Newport kapelan kompanii w Archangelu, PP. H. Raiker, J. Cattley, T. Stephenson, S. W. Cattley, Dr. Hamel, C. S. Paris, J. Booker, S. L. Hollan, J. W. Lubbock, A. Paris, T. B. Batard, J. Thornton, T. Young, T. A. Curtis, J. H. Pelly, Steckel, Bankhausen, Dr. Prout, H. Cattley, Hr. Alexy Stroganow, Kisielow, Szczerbinin, Kapitan Arriens, Adjutant J. K. W. Xigoia Wilhelma Henryka.

Арресса, Адъютанта Принца Вильгельма Генриха.

Когда кончился обѣдъ и съ большимъ искусствомъ пропѣта была находившимися здѣсь артистами молитва *non nobis Domine*, Президентъ всталъ и предложилъ первый тостъ: „за здоровье Королевы, которая живетъ въ сердцахъ ея подданныхъ, и которой всѣ желаютъ продолжительнаго и славнаго царствования.“

Этотъ тостъ принять былъ съ восклицаніями и за симъ последовалъ народный гимнъ.

Предлагая слѣдующій тостъ Президентъ сказалъ, что ему напередъ было извѣстно, съ какимъ восторгомъ онъ будетъ принять потому, что это былъ тостъ за здоровье Королевы Аделаиды. (Рукоплесканія). Онъ надѣялся, что въ эту минуту благоприятныя вѣтры вѣсуть Ея Величество къ берегамъ Ея любезнаго отечества и былъ увѣренъ, что она изъ чуждыхъ предѣловъ привезетъ съ собою тоже уваженіе и любовь, которыя ей оказывали, когда она царствовала, вмѣстѣ съ покойнымъ своимъ Монархомъ, (громкія рукоплесканія). Онъ зналъ, что Е. В. по прибытіи своемъ принята будетъ съ живѣйшимъ восторгомъ всѣми истинными Англичанами (громкія рукоплесканія). Онъ проситъ позволенія предложить тостъ за здоровье Королевы Аделаиды и къ тому присоединить еще за здоровье всѣхъ другихъ членовъ Королевской фамиліи (громкія рукоплесканія).

Пѣсны: Health to Queen Adelaide.

Потомъ Президентъ предложилъ тостъ за здоровье Императора Всей Россіи, за безчисленные благодѣянія, которыми Россійская кампанія обязана была постоянно Россійскимъ Монархамъ въ теченіи трехъ вѣковъ своего существованія.

Тостъ былъ принять съ большимъ энтузіазмомъ и Графъ Поццо-ди-Борго отвѣчалъ на него. Онъ благодарилъ кампанію за благородныя и дружественныя выраженія Президента, относительно того добраго расположенія и взаимной пользы съ давняго времени существующей между двумя націями. Это дружественное расположеніе, существовало, какъ сказано, цѣлыя столѣтія, онъ надѣется, что продолжится въ будущемъ цѣлыя столѣтія. Нѣтъ сомнѣнія, что обѣ націи восторжествуютъ надъ всѣми обстоятельствами и препятствіями. Прошедшее служить ручательствомъ за будущее. Величайшія опасности побѣждены мудростію, откровенностію, рѣшительностію; и общая польза, составляющая общую цѣль, будетъ снова достигнута, если будутъ приняты тѣже основанія въ дѣйствіи. (Рукоплесканія).

За этимъ тостомъ слѣдовалъ другой, за здоровье Великаго Князя Наслѣдника, который предложилъ Президентъ во вниманіи къ высокимъ Его В. добродѣтелямъ, свисходительному вниманію оказываемому постоянно Его Августѣйшею фамиліею Россійской кампаніи, и особенно чести сдѣланной ей Е. И. В. по случаю настоящаго торжества.

Этотъ тостъ трижды оглашенъ былъ троекратнымъ ура!

Великій Князь, который говоритъ по Англіиски чрезвычайно легко и вѣрно, сказалъ въ отвѣтъ на этотъ комплиментъ, что для него весьма лестно видѣть, съ какимъ восторгомъ кампанія приняла тостъ за здоровье Е. В. При настоящемъ случаѣ онъ почтается для себя удовольствіемъ объявить публично, что онъ вполне чувствуетъ, съ какою тонкою политикою принять въ этой области Ея Величествомъ, Министрами, и можно также прибавить безъ лести, каждымъ Англичаниномъ, и что никогда не потеряетъ къ нимъ уваженія. (Громкія рукоплесканія). Наконецъ онъ проситъ позволенія предложить тостъ за благосостояніе и успѣхи кампаніи и за долговременную дружбу между Англіею и Россіею. (Громкія рукоплесканія).

Потомъ Президентъ предлагалъ здоровье другой отрасли царствующаго дома при настоящемъ случаѣ сдѣлавшей честь кампаніи посѣщеніемъ, здоровье Принца Вильгельма Генриха Нидерландскаго, сына одного изъ древнѣйшихъ и вѣрнѣйшихъ союзниковъ Англіи (громкія рукоплесканія), который вмѣстѣ съ своимъ Высокимъ Родственникомъ Великимъ Княземъ Россійскимъ прибылъ на берегъ Англіи, чтобы лично познакомиться съ постановленіями великой націи и познать ея готовность къ усовершенствованію и ко благу человечества. Онъ предложилъ: долголетствіе, здоровье и счастье Принца Вильгельма Генриха Нидерландскаго. (Громкія рукоплесканія).

Принцъ Вильгельмъ Генрихъ благодаря за этотъ тостъ сказалъ, что онъ не находитъ словъ къ изъявленію глубокаго чувства благодарности за оказанное ему расположеніе (Рукоплесканія). Всегда и во всѣхъ частяхъ свѣта, которыя онъ посѣщалъ, онъ показывалъ особенное вниманіе и высокое уваженіе къ Англичанамъ (громкія рукоплесканія) и если въ буду-

Гды по окончаніи обѣда, и зъ великимъ густомъ одспіевана została przez znajdujących się tu artystów modlitwa: *non nobis Domine*, Prezydent powstał i wniósł pierwszy toast: „Zdrowia Królowej, która żyje w sercach swych poddanych i której wszyscy życzą długiego i sławnego panowania.“

Toast ten przyjęty był z okrzykami i po nim nastąpił hymn narodowy.

Wnosząc następny toast, Prezydent powiedział, że mu pierwiej było wiadomo, z jakim uniesieniem będzie on przyjęty, dla tego, że był za zdrowie Królowej Adelaidy (oklaski). Miał nadzieję, że w tej chwili szczęśliwe wiatry niosą Najjaśniejszą Panią ku brzegom młej ojczyzny i był pewnym, że ona z cudzych krajów, przywiezie z sobą też poważenie i miłość, jakie dla niej okazywane były, kiedy panowała, pospołu zezmarłym swoim Monarchą (huczne oklaski). Pewnym będąc, że J. K. Mość, po swém przybyciu, z żywym uniesieniem wszystkich prawych Anglików przyjętą będzie (huczne oklaski), prosi o pozwolenie wnieść toast zdrowia Królowy Adelaidy i połączyć jeszcze zdrowie wszystkich innych członków Familii Królewskiej (huczne oklaski).

Pieśń: Health to Queen Adelaide.

Potém Prezydent wniósł toast zdrowia Cesarza Wszzech Rossyj, za niezliczone łaski, za które kompania Rossyjska zawsze była obowiązana Rossyjskim Monarchom przez trzy wieki swojego trwania.

Toast przyjęty był z wielkim zapamię, a Hrabia Pozzo-di-Borgo nań odpowiedział. Podziękował kompanii za słachetne i przyjacielskie wyrazy Prezydenta względnie tych dobrych uczuć i wzajemnego dobra z dawnych czasów trwających między dwoma narodami. Te przyjacielskie skłonności utrzymały się, jak powiedziano, wieki całe, ma nadzieję, że i na przyszłość potrwają wieki całe. Nie ma wątpliwości, że oba narody tryumfować będą nad wszystkimi okolicznościami i przeszkodami. Przyszłość staje się poręką mądrością, otwartością, stanowczością, i spólna dobro, które jest celem spólnym, będzie osiągnięciem znowu, jeżeli też zasady będą przyjęte w działaniach (oklaski).

Po tym toaście, nastąpił drugi, zdrowia WIELKIEGO KSIĘCIA NASLĘDNCY, który wniósł Prezydent poważenia dla cnot wysokich JEJEGO CESARZEWICZOWSKIEJ MOŚCI, uprzejmych względów statecznie okazywanych przez Najjaśniejszą JEJEGO FAMIŁIĄ dla kompanii Rossyjskiej, i szczególnego zaszczytu, uczynionego jej przez JEJEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ w obecnej uroczystości.

Toast ten trzykroć był ogłoszony przez trzykrotne ура!

WIELKI KSIĄŻĘ, który mówi po angielsku z nadzwyczajną łatwością i dokładnością, w odpowiedzi na te oświadczenia rzekł, że dla niego nader poehlebne jest widzieć, z jakim uniesieniem kompania przyjęła toast jego zdrowia. Przy terażniejszej okoliczności za przyjemność uważa sobie oświadczyć publicznie, iż on w zupełności czuje, z jaką prawdziwą uprzejmością przyjmowany jest w tym kraju przez Najjaśniejszą Królową, Ministrów, i można takż przydać bez poehlebstwa, przez każdego Anglika, i że nigdy nie straci ku nim szacunku (huczne oklaski). Nakoniec prosi o pozwolenie wnieść toast pomyślności i wzrostu Kompanii i odwiecznej przyjaźni pomiędzy Anglią i Rossyą. (huczne oklaski).

Potém Prezydent wniósł toast zdrowia drugiej gałęzi panującego domu, w obecném zdarzeniu czyniącej zaszczyt kompanii przez odwiedzinę, zdrowie KSIĘCIA WILHELMA HENRYKA NIDERLANDZKIEGO, syna jednego z najdawniejszych i najwierniejszych sprzymierzeńców Anglii (huczne oklaski), który razem ze swoim Wysokim Krewnym WIELKIM KSIĘCIEM Rossyjskim przybył na brzegi Anglii, ażeby osobiście poznać ustawy wielkiego narodu, poznać jej gotowość do udoskonalenia i dobra rodzaju ludzkiego. Wniósł: długiego życia, zdrowia i szczęścia KSIĘCIA WILHELMA HENRYKA NIDERLANDZKIEGO. (huczne oklaski).

Książe Wilhelm Henryk, dziękując za ten toast, powiedział, że on nie znajduje słów do wyrażenia głębokich uczuć wdzięczności za okazaną ku niemu przychylność (oklaski). Zawsze i we wszystkich częściach świata, które zwiedzał, szczególny okazywał szacunek i wysokie poważenie dla Anglików (huczne oklaski); jeżeli w następności kiedykolwiek zdarzy się mu okolicz-

щемъ когда нибудь представится ему случай оказать какую либо услугу этой странѣ, онъ исполнитъ это съ величайшею готовностію и усердіемъ. Онъ благодарилъ компанію за чувство дружества оказаннаго его фамиліи и увѣряя, что никогда оной не забудетъ, оканчиваеъ испрошеніемъ позволенія предложить тостъ за дружественный союзъ Великобританіи и Голландіи (громкія рукоплесканія).

Великій Князь Наслѣдникъ Александръ тогда предложилъ здоровье достопочтеннаго Директора компаніи Россійской Вилліама Астелла, Предсѣдателя настоящаго собранія (громкія рукоплесканія).

Президентъ благодарилъ краткою рѣчью въ которой говорилъ собранію о преимуществахъ Россійской компаніи пріобрѣтенныхъ благосклонностію Монарха и высокою счастіемъ дружественныхъ отношеній образованныхъ ею между двумя Имперіями. Достопочтенный Президентъ потомъ предложилъ въ короткихъ словахъ: „здоровье Министровъ Е. В.“ (рукоплесканія).

Виконтъ Мельбурнъ благодарилъ собраніе за честь оказанную ему и его товарищамъ предложеніемъ тоста за здоровье Министровъ Е. В. Не нужно говорить ни объ нихъ ни о древней компаніи, пригласившей ихъ присутствовать при настоящемъ торжествѣ; потому, что всякое подобное разсужденіе тернется въ высшемъ интересѣ, который представляютъ обстоятельства настоящаго собранія и присутствие Принцевъ, которымъ надобно отдавать всякія почести и уваженіе. Но когда начальникъ замѣтилъ объ этомъ, не лѣзя не вспомнить о продолжительномъ союзѣ между Великобританіею и Россіею, о временахъ, когда Монархи и Принцы сей Имперіи посѣщали эту страну и были принимаемы не съ меньшимъ участіемъ и уваженіемъ, какъ оказалось и при настоящемъ случаѣ. Не лѣзя не вспомнить, что за 150 лѣтъ знаменитый предокъ Е. И. В. Петръ Великій въ 1697 посѣтилъ Вильгельма III, который тогда достойно тогда занималъ престолъ сихъ націй, — (рукоплесканія), и это посѣщеніе возбудило высокій интересъ и живыя чувства и совершенные писатели въ поэтическомъ воображеніи сравнивали его съ посѣщеніемъ, сдѣланнымъ Алкеидомъ Евандру:

„Sic olim Alcides immania membra leonis

„Instratus spoliis, vasta se mole ferebat,

„Evandri amplexus dextramque adjungere dextrae:

„Cum peterit, tectisque ingens succederet hospes.”

Съ удовольствіемъ воспоминаемъ о другихъ Принцахъ сей династіи посѣтившихъ эту область въ послѣдствіи времени. Посреди насъ въ этихъ самыхъ стѣнахъ, мы видали дядю нашего Высочайшаго Гостя Е. И. В. Императора Александра, который былъ извѣстенъ твердостью, энергіею, политикою, и блистательными качествами котораго сія страна, вся Европа, цѣлый міръ до сего времени, обязаны безчисленными благодѣяніями (Рукоплесканія). Намъ отдавалъ честь также своимъ посѣщеніемъ знаменитый Родитель Е. И. В., о качествахъ котораго, возстающаго нынѣ на престолъ Россіи, благородный Лордъ чувствуетъ невозможность говорить все, что ему извѣстно; между тѣмъ, онъ не можетъ не говорить, и надѣется, что слова его не будутъ признаны фамильярными, или несоотвѣтственными съ высокимъ саномъ знаменитой особы; онъ утверждаетъ, что по его мнѣнію нынѣшній Императоръ честенъ, справедливъ и правосуденъ, какъ никто на землѣ (Рукоплесканія).

Безполезно, и ораторъ находитъ несообразнымъ вдаваться въ этотъ случай въ болѣе обширныя и болѣе общія разсужденія, но онъ думаетъ, что можетъ сказать, съ одобреніемъ всѣхъ присутствующихъ лицъ, какъ бы въпрочемъ ни были частныя мнѣнія каждого изъ нихъ, что выраженные имъ чувствованія на счетъ общаго дружества, которое теперь къ счастію существуетъ, могутъ быть разсматриваемы какъ новой залогъ, какъ новыя ручательства къ сохраненію мира и согласія между двумя націями, созданными для взаимной любви, почтенія и удивленія (рукоплесканія), между двумя націями, которыя въ высшей степени могутъ одна другую поддерживать и доставлять взаимныя выгоды, — между двумя націями, коихъ распри поколебалибы образованный міръ въ самомъ его основаніи, но которыхъ дружество, союзъ и согласіе, должны сохранять миръ, поддерживать порядокъ и распространять съ быстротою молніи въ отдаленнѣйшихъ предѣлахъ гражданственности и счастіе человеческого рода (громкія рукоплесканія).

Когда Президентъ предложилъ при восклицаніяхъ всего собранія тостъ за здоровье Графа Поццо-ди-Борго, Его Сіятельство изъявляя ему свою благодарность, сказалъ, что онъ имѣлъ счастіе въ продолженіе почти полулѣтняго представлять своего Государя при дворѣ этой могущественной націи. Въ про-

ношѣ оказать jakąkolwiek услугу для tego kraju, dopełni tego z największą ochotą i gorliwością. Dziękował Kompanii za uczucia przyjaźni, okazanej dla jego rodziny, zapewniając, że nigdy tego nie zapomni; zakończył prośbą o pozwolenie wniesienia toastu przyjaźni tego związku Brytanii W. i Hollandyi (huczne oklaski.)

WIELKI KSIĄŻĘ NASTĘPCA ALEXANDER, wniósł wtedy zdrowie Szanownego Dyrektora Kompanii Rosyjskiej William Astell, Gospodarza teraźniejszego zgromadzenia. (huczne oklaski.)

Prezydent podziękował w krótkim przemówieniu, w którym opowiedział zgromadzeniu o prerogatywach Kompanii Rosyjskiej, otrzymanych z łaskawości Monarchy i o wysokim szczęściu przyjacielskich stosunków, zawiązanych przez nią pomiędzy dwoma Państwami. Szanowny Prezydent wniósł potem w krótkich słowach: „zdrowie Ministrów Najjaśniejszej Królowej Jej Mości (oklaski.)

Vice-Hrabia Melbourne, podziękował zgromadzeniu za honor, okazany jemu i jego kolegom przez wniesienie toastu zdrowia Ministrów Najjaśniejszej Królowej Jej Mości. Nie ma potrzeby mówić, ani o nich, ani o dawnej kompanii, która ich zaprosiła byź obecnymi na teraźniejszej uroczystości. dla tego, że wszelka podobna rozważa nieknie w wyższości rzeczy, która wystawia okoliczność obecnego zgromadzenia i obecność Xiążąt, którym należy oddawać wszelką cześć i poważenie. Lecz kiedy Gospodarz namienił o tém, nie można nie wspomnieć o długo-trwałem przymierzu między Brytanią W. i Rosyją, o czasach, kiedy Monarcha i Xiążęta tego Imperium odwiedzali ten kraj i byli przyjmowani nie zmniejszą uprzejmością i poważaniem, jak się okazało i w teraźniejszym zdarzeniu. Nie można nie wspomnieć, że przed 150 laty, Znamienity Przodek J. C. W. Piotr Wielki, w 1697 odwiedził Wilmhelma III, który tak godnie wtedy zasiadał tron tych narodów — (oklaski) i to odwiedzenie, wzbudziło wysoki interes i żywe uczucia, a doskonałi pisarze w poetycznej wyobraźni porównywali je z odwiedzeniem Ewandra przez Alcydą:

„Sic olim Alcides, immania membra leonis

„Instratus spoliis, vasta se mole ferebat,

„Evandri amplexus dextramque adjungere dextrae

„Cum peterit, tectisque ingens succederet hospes.”

Z zadowoleniem wspominamy o innych Xiążętach tej Dynastyi, którzy w następnych czasach kraj ten odwiedzali. Pośród nas, w tychże samych murach, widzieliśmy Stryja Wysokiego Gościa naszego Najjaśniejszego Cesarza ALEXANDRA, który był znanym ze stałości, energii, polityki i którego świetnym przymiotem, kraj ten, Europa, Świat cały, dotąd winne są niepoliczonym dobrodziejstwom (oklaski). Uczynił nam także honor znamienity Rodzic Jego Cesarzowski Wysockości, o którego przymiotach, jasniejących na tronie Rosyji, szlachetny Lord czuje, że nie może powieścić wszystkiego, co mu wiadomo, a tym czasem nie może nie mówić, i ma nadzieję, że słowa jego nie będą uznane za familiarne, albo nieodpowiednie Wysockiej Dostojności Znamienitej Osoby; utrzymuje on, że, zdaniem jego, teraźniejszy Cesarz jest zacny, sprawiedliwy i mądry, jak nikt na ziemi (oklaski).

Niepotrzebną i nieστοkowną znajduje mówca rzeczą, wdawać się przy obecnej okoliczności w obszerniejsze i powszechniejsze rozprawy, ale mniema, iż może powiedzieć za zgodą wszystkich obecnych osób, jakiegobykolwiek zresztą były one zdania, że wyrażone przez niego uczucia, względem zobopólnej przyjaźni, która teraz, ku szczęściu, utrzymuje się, mogą być uważane, jako nowy zakład, jako nowa rękojmia zachowania pokoju i zgody pomiędzy dwoma narodami, stworzonemi dla wzajemnej miłości, poważenia i uwielbienia (oklaski), pomiędzy dwoma narodami, które w wyższym stopniu mogą byź jeden drugiemu pomocą i wzajemne czynić korzyści; — między dwoma narodami, których spory wstrząsnęłyby świat cywilizowany, w gruncie jego zasad, ale których przyjaźń, przymierze i zgoda, powinny utrzymywać pokój, porządek i rozszerzyć z szybkością błyskawicy do najdalejleżących krańców cywilizacyi i szczęśliwość rodzaju ludzkiego (huczne oklaski).

Gdy Prezydent, śród okrzyków całego zgromadzenia, wniósł toast zdrowia Hr. Pozzo di Borgo, Hr., oświadczając mu swoją wdzięczność, powiedział: iż w przeciągu pół wieku prawie, miał on szczęście reprezentować swojego Monarchę przy Dworze tego potężnego narodu. W przeciągu tak długiego okresu, zda-

долженія столь долгаго періода ему случалось находить дѣла въ самыхъ опасныхъ и рѣшительныхъ положеніяхъ, какихъ можетъ быть миръ никогда не видывалъ; къ счастію образъ его дѣйствія всегда былъ увѣнчиваемъ успѣхомъ и безъ сомнѣнія, все это считаетъ выше его собственныхъ заслугъ, но не усердія. Совѣсть его говоритъ ему всегда, что онъ съ своей стороны сдѣлалъ все возможное для своего Государя (Рукоплесканія). Онъ почитаетъ себя счастливымъ, что въ продолженіи всего времени, когда онъ представлялъ своего Государя, никогда не было непріятнаго столкновенія между этою страной и Россією. Этотъ важный предметъ всегда руководилъ его поведеніемъ, за что онъ всегда былъ одобряемъ Е. И. Величествомъ (Рукоплесканія). Если спросить у него, почему во многихъ столь затруднительныхъ обстоятельствахъ взаимныя усилія обѣихъ націй всегда были увѣнчиваемы успѣхомъ, онъ отвѣчалъ бы, что между обѣими націями существуетъ начало взаимнаго согласія. (Рукоплесканія). Онъ имѣютъ въ виду одни и тѣже цѣли одни и тѣже выгоды (Рукоплесканія). И такъ онъ презираетъ, какъ недостойныя вниманія пророчества тѣхъ предсказателей безпорядковъ, которые въ наше время захотѣли бы распротранить клеветы и породить подозрѣнія между обѣими націями, потому, что здравый смыслъ, справедливость, прямое чувство правоты и вѣрная политика и силы обѣихъ Державъ подавятъ и уничтожатъ ихъ (рукоплесканія). Онъ очень хорошо знаетъ, что теперь приближается къ концу своего поприща, потому, что все имѣетъ свой предѣлъ; что онъ умеръ бы спокойно, еслибъ могъ оставить этотъ миръ съ убѣжденіемъ, что доброе согласіе, котораго онъ былъ свидѣтелемъ, будетъ продолжаться между двумя сильными Державами (громкія рукоплесканія).

Тогда Президентъ всталъ и сказалъ, что между гостями собравшимися по сему случаю находится офицеръ нашей службы, которымъ могла бы гордиться Англія, и который въ то же время есть старшій изъ (Фельдмаршаловъ Россійскихъ (громкія рукоплесканія). Мы по справедливости можемъ гордиться Герцогомъ Веллингтономъ, какъ Англійскимъ подданнымъ (Шумныя восклицанія). Герцогъ Веллингтонъ, неимѣющій соперниковъ на полѣ брани, признавъ несравненнымъ въ кабинетѣ. (Шумныя восклицанія продолжавшіяся нѣсколько минутъ). Безъ предисловія, предлагаю тостъ за здоровье Его Свѣтлости Герцога Веллингтона, Фельдмаршала Россійской арміи, трижды три раза. (Тостъ принять съ большимъ энтузіазмомъ).

Новыя рукоплесканія раздались, когда Герцогъ Веллингтонъ всталъ для изъясненія благодарности. Когда умолкли, благородный Герцогъ просилъ позволенія изъяснить свою чувствительнѣйшую благодарность собранію за сдѣланную ему честь. Онъ благодарить компанію, что она пригласила его по этому случаю и радуется что отерочка Верхней Палаты, къ которой онъ принадлежитъ, позволила ему присутствовать при этомъ собраніи. Онъ не удивляется, что начальникъ компаніи выразилъ нетерпѣніе общества, которое оно обнаруживало при извѣстіи о прибытіи знаменитаго Принца, который теперь находится у насъ гостемъ. По опытности, капиталамъ и предпримчивому духу своихъ членовъ она образуетъ соединительную цѣпь между двумя могущественными Державами для ихъ взаимныхъ выгодъ; и она должна желать въ высшей степени вѣчнаго міра и согласія между этими двумя могущественными Державами не только для своей собственной выгоды и для выгодъ обѣихъ націй, тѣсно соединенныхъ ихъ видами и усиліями, но для выгоды мира и счастья вселенной, какъ сказалъ сей часъ благородный Лордъ. Естественно, что компанія съ нетерпѣніемъ ожидала прибытія знаменитаго Принца и желала принять его достойно его Царскаго сана, достойно репутаціи Англійскаго гостепримства и согласно съ дружественными отношеніями, существующими между обѣими Державами (рукоплесканія). Онъ счастливъ, что можетъ сказать компаніи, что сдѣланный пріемъ высокому гостю таковъ точно, какого она желала (Рукоплесканія). Онъ говоритъ объ этомъ, какъ очевидный свидѣтель, имѣвшій часто случаи видать, какъ принимали Е. И. Высочество. Собраніе слышало, какъ изъяснился самъ Принцъ по этому случаю. Благородный Герцогъ къ счастію можетъ засвидѣтельствовать, что его собственное желаніе, чтобы Принцъ въ этой сторонѣ былъ принятъ достойнымъ образомъ вполне удовлетворено (шумныя рукоплесканія). Не смотря на присутствіе Е. И. В. который знаетъ Англійскій языкъ такъ же, какъ и всякой изъ нашихъ собесѣдниковъ, онъ осмѣливается сказать, что пріемъ сдѣланный Е. В. у

рзало сіе му находивъ rzeczy, w położeniach niebezpiecznych i stanowczych, jakich może świat nigdy nie widział; na szczęście, sposób jego działania zawsze był uwieńczony pomyślnym skutkiem, i bez wątpienia, wszystko to uważa wyższém nad swe własne zasługi, ale nie gorliwości. Sumiennie własne mówi mu zawsze, że dla Monarchy swojego zrobił on ze swojej strony wszystko, co mógł. (oklaski). Za szczęśliwego siebie uważa, że w przeciągu tego czasu, kiedy on reprezentował swojego Pana, nigdy nie było nieprzyjemnego starcia się, między tym krajem a Rosyją. Ważny ten cel, zawsze kierował jego postępowaniem, za co zawsze znajdował pochwałę Najjaśniejszego Cesarza Jmci. (oklaski). Jeżeliby zapytano u niego, dla czego w tylu tak trudnych okolicznościach, wzajemne obu narodów usiłowania, zawsze były uwieńczone pożądanym skutkiem, odpowiedziałby, że między obudwoma narodami, istnieje zasada wzajemnej zgody. (oklaski). Mają one na baczności jedne i też same cele, jedne i też same korzyści. (oklaski). A tak przewiduje, że nikczemne i niegodne uwagi przepowiednie tych proroków zamieszek, którym w naszym czasie chciałoby się rozszerzyć oszczerstwa i wzniecić podejrzenia między obudwoma narodami: dla tego że zdrowy rozsądek, sprawiedliwość, proste uczucie sprawiedliwości i wierna polityka i siły obu Mocarstw, zgłębią i do nicości je przywiodą. (oklaski). Wie on bardzo dobrze, że się teraz zbliża do końca swojego zawodu, dla tego, że wszystko ma swoje granice; że umarłby spokojnie, jeżeliby mógł świat ten opuścić w przekonaniu, że dobra zgoda, której on był świadkiem, trwać nie przestanie pomiędzy dwoma tak potężnymi Państwami. (huczne oklaski).

Tu Prezydent powstał i rzekł, że pomiędzy gośćmi, obecnymi dzisiejszej uroczystości, znajduje się oficer naszej służby, którym mogłaby się pysnić Anglia, a który razem jest Nestorem Marszałków Rosyjskich. (huczne oklaski). Tak zaiste, możemy się pyścić z Xięcia Wellingtona, jako poddanego Anglii. (huczne oklaski). Xiąże Wellington, nie mający rywalów na polu walki, uznany jest niezrównanym w gabinecie. (huczne oklaski trwające kilka minut). Bez żadnej przemowy, wnoszę toast: zdrowia JO. Xięcia Wellingtona, Marszałka Rosyjskiej Armii, przez trzy razy trzy. (toast przyjęty z wielkim zapalem).

Nowe oklaski, gdy Xże Wellington powstał dla wynurzenia wdzięczności, a gdy umilkły, zaczął Xże prosić o pozwolenie wynurzenia swej najczulszej wdzięczności zgromadzeniu, za okazany mu honor. Dziękował kompanii, że go zaprosiła na tę uroczystość i wynurzył radość, że odroczenie Izby Wyższej, do której należy, pozwoliło mu być obecnym w tym zgromadzeniu. Nie zadziwiał się, że Prezydent Kompanii wyraził niecierpliwość towarzystwa, którą okazała na wiadomość, o przybyciu Znamienitego Xięcia, znajdującego się teraz u nas, jako Gościa. Przez swoje zajęcie się, kapitały i ducha przedsiębiorności swych członków, tworzy ona ogniwo łańcucha związków pomiędzy dwoma potężnymi Państwami, Brytanią Wielką i Rassyi, dla wzajemnego ich dobra; powinna w najwyższym stopniu pragnąć wiekuistego pokoju i zgody, między temi dwoma potężnymi Państwami, nie tylko dla własnego swego dobra i dla korzyści obu narodów, ściśle połączonych przez swe widoki i usiłowania, ale też dla dobra pokoju i szczęścia świata, jak tylko co wyrzekł zacny Lord. Rzecz naturalna, że Kompania z niecierpliwością oczekiwała przybycia Najjaśniejszego Gościa i pragnęła przyjąć Go w sposób godny Jego Królewskiej Dostojności, godny sławy gościnności Anglików, i zgodny z przyjacielskimi stosunkami, trwającymi pomiędzy dwoma Mocarstwami. (oklaski). Szczęśliwy, że może powiedzieć Kompanii, że przyjęcie Wysokiego Gościa, takiem jest istotnie, jakiego ona żądała (oklaski). Mówi o tém, jako naoczny świadek, który często miał zdarzenie widzieć, jak przyjmowano Jego Cesarską Wysokość. Zgromadzenie słyszało, co samże Xiąże oświadczył z tej okoliczności. Zacny Xiąże, na szczęście może zaświadczyć, że jego własne życzenia, ażeby Jego Cesarska Wysokość w kraju tym był przyjętym w sposób zupełnie zadosyć czyniący, (oklaski). Bezwzględnie na obecność Jego Wysokości, który zna język angielski, tak, jak każdy z nas tu biesiadujących, ośmiela się powiedzieć, że przyjęcie, okazane dla Jego Wysokości u nas, odpowiada Jego Dostojności, równie jak jednomyślnemu życzeniu narodu, okazać zupełne poważenie Dostojności, Familii i Ojczyzny Xięcia. (huczne oklaski).

насъ соответствовать его сану равно какъ единодушному желанію націй изъяснить полное уваженіе достоинству, фамилии и отечеству Принца (Громкія рукоплесканія). Его благотворительность и щедрость, егонисходительное и ласковое вниманіе ко всякому, кто имѣлъ случай приближаться къ Е. В. произвели у насъ навсегда неизгладимое впечатлѣніе (Рукоплесканія). Достопочтенный Президентъ упомянулъ, что Герцогъ Веллингтонъ имѣетъ чинъ Фельдмаршала Россійской арміи. Онъ возведенъ въ это достоинство покойнымъ Императоромъ Александромъ, за услуги оказанныя имъ во время великой борьбы за спасеніе Европы, и потому долженъ признаться, что обязанъ тѣмъ храбрымъ офицерамъ и воинамъ, находившимся тогда подъ его командою, благосклонному вниманію своего Государя и тогдашняго Правительства, и желанію Августѣйшаго Императора вознаграждать достойно заслуги ваши въ ту эпоху, когда Европа была призвана на общій подвигъ, и сохранить единодушіе въ дѣйствіяхъ, которыми распорядился лично Е. И. В. при содѣйствіи Герцога Веллингтона. Примѣру Императора Россійскаго послѣдовали и другіе Государя и нынѣшній Императоръ Россійскій, скажу теперь откровенно, оказалъ ему всѣ знаки милости и отличія какія возможны и приличны мнѣ (Громкія рукоплесканія). Онъ благодарилъ снова собраніе за оказанную ему честь, надеясь, что извинять его за продолжительную рѣчь о самомъ себѣ, къ чему подалъ поводъ достопочтенный Президентъ. Онъ сѣлъ и выпилъ „за здоровье всѣхъ.“ (Продолжительныя и громкія рукоплесканія).

Президентъ потомъ предложилъ „здоровье послѣднихъ пословъ при Россійскомъ дворѣ.“

Сиръ Баго, старшій изъ всѣхъ, благодарилъ за Лорда Дургаму, Виконта, Странгсфорда и Лорда Гейтсбури.

Президентъ предложилъ еще „за здоровье Графа Воронцова“ который благодарилъ въ немногихъ словахъ.

Лордъ Лондондери предложилъ „за здоровье Ея Величества Императрицы Всероссійской,“ и эту честь принять со всѣми почестями; за тѣмъ встали изъ за стола. (A.P.S.Z.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Берлинъ, 8 Іюня.
(Телеграфическія донесенія).
Гага, 1-го Іюня.

Его Высочество Великій Князь Государь Наслѣдникъ Всероссійскаго Престола и Принцъ Генрихъ Нидерландскій, сегодня вечеромъ въ 7 часовъ, послѣ счастливаго путешествія, въ вождѣльномъ состояніи здоровья прибыли въ Роттердамъ.

Кельнъ, 5 Іюня.

Его Императорское Высочество, Великій Князь Государь Наслѣдникъ Престола, вчера въ четверть 12-го до полудня, прибылъ сюда изъ Дюссельдорфа сухимъ путемъ и неостанавливаясь отправился въ дальнѣйшій путь въ Эмсъ. (A.P.S.Z.)

Франція.
Парижъ, 28 го Мая.

Въ Журналѣ *le Commerce* помѣщено: „Турецкій Посланникъ въ Парижъ объявилъ, что вовсе не имѣетъ никакихъ извѣстій. Говорятъ даже, что вчера обращался онъ къ Министру Внутреннихъ Дѣлъ и къ Президенту Совѣта, прося, чтобы, пока не будутъ получены точнѣйшія извѣстія, не давать никакой важности слухамъ о войнѣ, какъ они этого и не заслуживаютъ. Притомъ онъ замѣтилъ, что городъ Биръ находится на землѣ непосредственно принадлежащей къ Султану, и что потому именно принятіе этого мѣста Турецкими войсками, или самое только движеніе къ Эвфрату, не можетъ почитаться знакомъ со стороны Махмуда, что онъ намѣренъ нарушить миръ.“

— Въ письмахъ полученныхъ сегодня изъ Южной Франціи, вовсе не упоминаютъ о дѣлахъ на Востоку.

— Герцогъ Немурскій, объ выѣздѣ коего въ Сеттѣ, Мониторъ донесъ во вчерашнемъ номерѣ, 21 ч. прибылъ въ Тулонъ, и тамъ пробывъ нѣсколько часовъ, сѣлъ на пароходъ *Crocodile*. Герцогъ соблюдалъ въ Тулонѣ строжайшее *incognito* и тогда только узнали что онъ былъ въ городѣ, какъ пароходъ за нѣсколькими часами предъ тѣмъ, уже отплылъ въ море. Естественно, столь ускоренное и съ такою тайною совершаемое путешествіе, содѣлалась предметомъ общихъ разговоровъ. Всего болѣе возбуждаетъ вниманіе то, что Мониторъ не прежде какъ вчера уведомилъ о выѣздѣ Герцога въ Сеттѣ, когда Правитель-

czne oklaski). Jego dobroczynność i szczodroliwość, Jego uprzejme i łaskawe względy dla każdego, kto miał zrzeczność zbliżenia się do Jego CESARSKIEGO WYSOKOŚCI, sprawiły u nas wrażenie niewygluszowane (oklaski). Szanowny Prezydent spomniął, że Xiążę Wellington ma rangę Marszałka Rosyjskiej Armii. Wyniesiony on został na tę dostojność przez zmarłego CESARZA ALEXANDRA, za usługi okazane przezeń w czasie wielkiej wojny, za wybawienie Europy, zatem winien przyznać, że obowiązany jest walecznym oficerom i żołnierzom, znajdującym się wtedy pod jego dowództwem, łaskawym względem swojego MONARCHY i ówczesowego Rządu oraz życzeniu NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA, godnie nagrodzić zasługi nasze w owej epoce, kiedy Europa wezwana była do wspólnej sprawy, i zachować zgodność w działaniach, któremi rozrządzał osobiście NAJJAŚNIEJSZY CESARZ, przy pomocy Xięcia Wellingtona. Za przykładem CESARZA Rosyjskiego poszli inni Monarchowie, i terazniejszy CESARZ Rosyjski, powiem teraz otwarcie, okazał mu wszystkie dowody łaski i odznaczenia, jakie tylko można było i jakie były przyzwoite dla mnie, (hucne oklaski). Podziękował znowu zgromadzeniu, za uczyniony mu honor, mają nadzieję, że nie weźmie mu za złe przedłuższe o samym sobie mówienie, do czego dał mu powód Szanowny Prezydent. Usiadł i spełnił zdrowie wszystkich (długie i huczne oklaski).

Wniósł potem Prezydent zdrowie ostatnich Posłów przy Dworze Rosyjskim.

Sir Bagot, jako najstarszy, podziękował za Lorda Durhama, Vice-Hrab. Strangforda i Lorda Heytesbury.

Prezydent wniósł jeszcze zdrowie Hr. Woronowa, który krótkimi podziękował słowy.

Lord Londonderry wniósł zdrowie NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZOWI JEJ MOŚCI Rosyjskiej, które spełnione zostało ze wszystkimi okazami czci, i wkrótce potem towarzystwo wstało od stołu. (J. de S. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Berlin, 8-go Czerwca.
(Doniesienia Telegraficzne).
Haaga, 1 Czerwca.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI XIĄŻĘ NASTĘPCA TRONU i Xiąże Henryk Niderlandzki, dzisiaj wieczorem o godzinie 7-mej, po szczęśliwej zupełnej podróży, w pożądanym stanie zdrowia, do Rotterdamu przybyli.

Kolonia, 5-go Czerwca.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI XIĄŻĘ NASTĘPCA, wczora o kwadransie na 12-tą południową, z Düsseldorfu, łądem tu przybył, i bez zatrzymania się w dalszą podróż do Ems pojechał. (A.P.S.Z.)

FRANCYA.
Paryż, dnia 28 Maja.

Czytamy w dzienniku *le Commerce*: „Poseł turecki w Paryżu oświadczył, że całkiem jest bez wiadomości. Mówią nawet, że wczora udawał się do Ministra Spraw Wewnętrznych i do Prezydenta Rady, prosząc, ażeby, nim dokładniejsze nie będą otrzymane wiadomości, tymczasem do powieści o wojnie żadnej ważności nie przywiązywać, jak one na to zasługują. Uczynił przytęm uwagę, że miasto Bir leży na ziemi, bezpośrednio do Sułtana należącej, i że tē samem zajęcie tego miasta przez wojska tureckie, albo samo tylko poruszenie ku Eufratowi, nie byłoby znakiem ze strony Mahmuda, iż pokój chce zrywać.“

— W listach, dzisiaj otrzymanych z Francyi południowej, żadnej nie ma wzmianki o rzeczach Wschodnich.

— Xiąże Némours, o którego wyjeździe do Cette Monitor w numerze wczorajszym donosił, 21-go do Tulonu przybył, i tam, kilka godzin zabawiwszy, siadł na parostatek *Crocodile*. Xiąże zachował w Tulonie największe *incognito*, i wtedy dopiero dowiedziano się, że był w mieście, kiedy statek już od kilku godzin był na morzu. Naturalnie, tak pośpieszna i z taką tajemnicą odbywana podróż stała się przedmiotem rozmów powszechnych. To zastanawia najwięcej, że Monitor wczora dopiero o wyjeździe Xięcia do Cette napisał, kiedy Rząd ma już doniesienia telegraficzne o wyjeździe na parochodzie z Tulonu.

ство уже имѣетъ телеграфическія извѣстія объ отплытіи парохода изъ Тулона.

— Въ Брестъ и Шербургъ посланы по телеграфу приказанія: ни мало не медля оснастить и вооружить всѣ военные корабли, какіе только употребить можно; они должны быть тотчасъ отправлены въ Левантъ.

— Говорятъ, что Министерство, пансіонъ въ 100,000 фр. Графини Липона, намѣрено предоставить въ пользу четверыхъ ея дѣтей, оставшихся по смерти ея безъ всякаго способа содержанія. Проектъ къ тому, долженъ быть на дняхъ предложенъ Палатамъ.

— Утверждаютъ, что Министръ Торговли, намѣренъ завтра предложить Палатамъ законъ, о пониженіи пошлины съ колониальнаго сахара.

29-го Мая.

Вчера Г. Тьеръ удостоился приѣма въ Нейлли и съ часъ пробылъ у Короля.

— Говорятъ, что Маршалъ Жераръ, намѣренъ дать почетныя медали тѣмъ воинамъ національной гвардіи, кои 12-го Мая, первые принялись за оружіе.

— Число находящихся теперь въ *Conciergerie* заключенныхъ, по поводу происшествій 12 и 13 Мая, простирается до 294.

— Начиная здѣсь весьма сомнѣваться въ достоверности новѣйшихъ донесеній, полученныхъ съ Востока чрезъ Александрію. Изъ Константинополя прямо, не имѣемъ никакихъ извѣстій и крайне удивляемся тому, что о такъ важномъ происшествіи, не сообщили ничего Посланники своимъ Дворамъ изъ Константинополя.

30-го Мая.

Заключенія и обыски по случаю происшествій 12 Мая, начались опять вчера. Въ разныхъ частяхъ города взяли подъ стражу 30 чел. Она будто принадлежать къ ново-открытому обществу.

— Одна изъ здѣшнихъ газетъ замѣчаетъ, что мѣсяцъ Май, былъ самый несчастный для семейства Бонапарте. Наполеонъ скончался 5 Мая 1821 года, въ теченіи того-же мѣсяца умерли Полина Боргезъ 10 Мая 1825 г. Кардиналъ Фешъ 13 Мая 1839, Графиня Липона 18 Мая 1839 г. Ни одной уже изъ сестеръ Наполеона нѣтъ въ живыхъ.

— Въ письмахъ изъ Тулона отъ 25 ч. доносятъ, что тамъ получены приказанія по телеграфу, ускорить вооруженіе линейныхъ кораблей *Jupiter* и *Trident*, чтобы оба не позже какъ чрезъ 6 дней, могли отплыть въ Левантъ. Чрезвычайно большая дѣятельность господствуетъ на тамошнихъ корабельныхъ верфяхъ и множество кораблей, по первому мигновенію готовы отплыть въ море.

— Телеграфъ изъ Перпиньяна доноситъ 29 Мая, что Графъ Эспанъ 27 ч. овладѣлъ Риполлею. Гарнизонъ заключившійся въ укрѣпленіяхъ церкви, вечеромъ сдался на капитуляцію.

31-го Мая.

Маршалъ Сульть вчера въ 4 часа поутру призванный къ Королю, пробылъ до 6-го въ Тюльерійскомъ дворцѣ.

— Полиція успѣла захватить какого-то Галланда, который принималъ самое дѣятельное участіе въ смутеніяхъ 12 Мая. При немъ нашли важныя бумаги. Уже однажды этотъ Голландъ долго находился въ заключеніи, во время заговора Фіэски и кажется, что онъ самое дѣятельное орудіе тайныхъ обществъ. Это человекъ съ большою рѣшительностію и энергическаго характера и должно полагать, что онъ имѣлъ великое вліяніе на ремесленниковъ, съ коими находится въ связяхъ.

— Изъ Марсели будто получены телеграфическія донесенія о ширныхъ извѣстіяхъ съ Востока.

1-го Іюня.

Парижскій Мониторъ заключаетъ въ себя сегодня полуофициальныя, слѣдующія извѣстія: „Вчера изъ Министерства Иностранныхъ Дѣлъ отправлены курьеры въ Вѣну, Берлинъ и Ст. Петербургъ. За два дня до сего, Президентъ Совѣта отправилъ двухъ Офицеровъ Г.Г. Фольцъ и Кайллера, перваго въ Константинополь, а втораго въ Александрію.“ — Этимъ двумъ офицерамъ будто поручено предложить обѣимъ, противнымъ сторонамъ, перемиріе, чтобы между тѣмъ Державы могли завязать посредничествомъ.

— *Courrier de Lyon* доноситъ, что Герцогъ Немурскій и Герцогъ Жуанвильскій, ночью 29 ч. прибыли туда и въ слѣдующій день отправились въ дальнѣйшій путь. Потому извѣстіе сообщенное Тулонскими газетами, что Герцогъ Немурскій еще 23 ч. счастливо прибылъ въ Тулонъ и тамъ сѣлъ на корабль, былобы какою-то мистификаціею. Между тѣмъ вовсе непонятно, почему не опровергаютъ этихъ ложныхъ слуховъ, но что даже донынѣ не имѣемъ никакого официальнаго извѣстія о путешествіи Герцоговъ. (A.P.S.Z.)

— Do Brestu i Cherbourga posłano telegraficzny rozkaz: bez najmniejszej zwłoki uzbroić wszystkie okręty wojenne, które tylko do użycia być mogą: mają one natychmiast być wysłane do Levantu.

— Mówią, że Ministerjum, pensją 100,000 fr. Hrabiny Lipona, chce dla czworga jej dzieci zostawić, które po śmierci matki bez żadnego źródła utrzymania się zostały. Projekt o tém ma być temi dniami na Izby wniesiony.

— Zapewniają, że Minister Handlu ma wnieść jutro na Izby o znizeniu cła od cukru kolonialnego.

Dnia 29-go.

Wczora Pan Thiers w Neuilly był przyjmowany, i całą prawie godzinę bawił u Króla.

— Mówią, że Marszałek Gérard chce gwardystom narodowym, którzy się w dniu 12-m Maja, pierwsi do broni wzięli, dać medale honorowe.

— Liczba znajdujących się teraz w Conciergerie, za wypadki 12-go i 13-go Maja uwięzionych, wynosi do 294.

— Zaczynają tu bardzo powątpiwać o nowinach ze Wschodu, przez Alexandryą otrzymanych. Z Konstantynopola prosto żadnych nie mamy wiadomości, i nie mało się dziwimy nad tém, że o tak ważnej okoliczności Posłowie Dworu swym z Konstantynopola nie donieśli.

Dnia 30.

Uwięzienia i przetrząsania, z powodu wypadków 12-go Maja, znowu się wczora zaczęły. W różnych punktach miasta 30 osób wzięto. Należać mają do nowo odkrytego towarzystwa.

— Jedna z tutejszych gazet wyraża, że miesiąc Maj najniezwyklejszy był dla rodziny Bonaparte. Napoleon 5 Maja 1821, Paulina Borghese 10 Maja 1825, Kardynał Fesch 13 Maja 1839, Hrabina Lipona 18 Maja 1839, poumierali. Siostr Napoleona żadnej już w życiu nie ma.

— W listach z Tuluzy donoszą pod 25-m, że tam telegraficznie otrzymano rozkazy, przyspieszyć uzbrojenie okrętów liniowych *Jupiter* i *Trident*, ażeby obadwa, najdalej w 6 ciu dniach do Lewantu wypłynąć mogły. Nadzwyczaj wielka panuje na tamtejszych warstatach czynność i mnóstwo okrętów czeka na skinienie do wyjścia na morze.

— Telegraf z Perpignanu donosi 29 Maja, że Hrabia Espagne 27-go Ripollę opanował. Załoga, która się w kościele ośmięcowwała, wieczorem kapitulowała.

Dnia 31.

Marszałek Soult, wczora o 4-tej zrana do Króla wezwany, do 6-ej w Tuilleryach bawił.

— Udało się policji schwycić jakiegoś Galland, który był najczynniejszym uczestnikiem rozruchow 12-go Maja. Znalaziono przy nim ważne papiery. Już raz ten Galland w czasie spisku Fieschiego długo był więziony, i zdaje się być najczynniejszym narzędziem towarzystw tajemnych. Jest to człowiek wielkiej determinacji i energiczny; musiał mieć wielki wpływ na rzemieślników, z którymi jest w związkach.

— Z Marsylii miały nadejść telegraficzne doniesienia, że spokojnemi nowinami ze Wschodu.

1 Czerwca.

Monitor Paryżki zawiera dzisiaj półurzędowe wiadomości następujące: „Wyszły wczora z Ministerjum Stosunków Zewnętrznych gońcy do Wiednia, Berlina i do St. Petersburga. Przed dwoma dniami Prezydent Rady wysłał dwóch oficerów, Panów Foltz i Cailler, pierwszego do Konstantynopola, a drugiego do Alexandryi.“ — Poselstwo tych dwóch oficerów ma być z przełożeniem rozajmu obu stronom, przeciw sobie stojącym, ażeby Mocarstwa mogły tymczasem zająć się pośrednictwem.

— *Courrier de Lyon* donosi, że Xiążę Némours i Xiążę Joinville w nocy z 29-go tam przybyli, i następnego dnia w dalszą podróż wyjechali. Wiadomość zatem przez Tułonskie gazety obwieszczona, że Xiążę Némours jeszcze 23-go szczęśliwie do Tuluzy przybył i tam siadł na okręt, byłaby jakimś tajemnictwem. Tymczasem niepojęta, dla czego te fałszywe pogłoski nie są zbijane, ale nawet dotąd o podróży Xiążąt żadnej urzędowej nie mamy wiadomości. (A.P.S.Z.)

А Н Г Л И Я.

Лондонъ, 28-го Мая.

Вчера Королева послѣ аудіенцій, данныхъ Лордамъ Мельбурну и Гиллю, въ сопровожденіи Герцогини Кентской, Герцога и Герцогини Лейнингенскихъ, отправилась въ Виндзорскій дворецъ, куда вчера также выѣхали Великій Князь Наслѣдникъ Всероссійскаго престола и Принцъ Генрихъ Нидерландскій.

— Сегодня вечеромъ изданная придворная газета, доноситъ о возведеніи въ достоинство Пера, съ титуломъ Барона Дувермлине, нынѣшняго оратора Г-на Аберкромби.

— Третьяго дня прибылъ сюда изъ Роттердама, наслѣдственный Герцогъ Веймарскій.

29-го Мая.

Королева передъ отъездомъ въ Виндзоръ, принимала посѣщеніе Вдовствующей Королевы, которая за день прежде сего прибыла изъ Портсмута въ Лондонъ, и остановилась въ Марльборугскомъ дворцѣ. Вчера Лордъ Мелбурнъ отправился за королевою въ Виндзоръ; но прежде производился большой Кабинетный Совѣтъ въ департаментѣ иностранныхъ Дѣлъ.

— Когда вдовствующая Королева, во время своего путешествія съ Мальты прибыла въ Палермо, тамъ лежалъ снѣгъ глубиною въ 6 футовъ, а во время пребыванія ея въ Лиссабонѣ, были тамъ весьма сильныя морозы.

— Генераль Тайлоръ, дядя Маркграфа Гертфордъ, умеръ на дняхъ, имѣя отъ роду 79 лѣтъ.

— Въ Портфлитъ, спущенъ съ корабельной верфи пароходъ *Клеопатра* въ 750 тоннъ, предназначенный къ службѣ Остъ-Индской Компаніи, между Бомбеємъ и Суэцомъ.

— Въ Виндзорѣ не только дворецъ полонъ гостей приглашенныхъ Королевою на время конныхъ скачекъ въ Аскотъ, между конями находятся Великій Князь Наслѣдникъ Всероссійскаго Престола и принцъ Генрихъ Нидерландскій, которые сегодня намѣрены были пробить тамъ до вечера, но также въ лучшихъ гостиницахъ въ городѣ, иждивеніемъ Королевы, наняты количество для приглашенныхъ гостей, коихъ нельзя было помѣстить въ дворецѣ. Въ отношеніи приглашеній, нимало не принимали въ расчетъ партій и равно приглашали какъ Виговъ такъ и консерватистовъ. Многіе также и иностранные посланники съ супругами, находятся въ числѣ гостей. Празднества одни слѣдуютъ за другими. Вчера высокія особы всѣ присутствовали на конной скачкѣ, а завтра еще разъ съѣзжать въ Аскотъ. Зала Св. Георгія въ Виндзорѣ приготовлена къ балу, который даетъ Королева въ честь своихъ гостей. Ея Величество не прежде какъ въ субботу возвратится въ Лондонъ.

— Полагаютъ, что Маркграфъ Далматинъ, сынъ Маршала Сульта, будетъ посланникомъ при здѣшнемъ дворѣ, вмѣсто Графа Себастьяни.

31-го Мая.

Великій Князь Наслѣдникъ Всероссійскаго Престола и Принцъ Генрихъ Нидерландскій, съ многочисленною своею свитою сегодня поутру оставили гостиницу Мивартъ и перѣехали въ Деффордъ, откуда на правительственномъ пароходѣ отправятся въ Голландію. Служь, что для Великаго Князя приготовленъ былъ пароходъ *Firebrand*, къ осмотру примѣчательнѣйшихъ корабельныхъ верфей, по берегамъ Англіи, уже третьяго дня объявленъ былъ неосновательнымъ въ министерскихъ газетахъ. Оба Принца вчера поутру простившись съ Королевою, изъ Виндзора прибыли сюда и въ тотъ же день съ прощальными визитами были у Вдовствующей Королевы и у другихъ лицъ Королевскаго семейства. Передъ отъездомъ Великій Князь Государь Наслѣдникъ прислалъ еще 300 ф. ст. Лорду Меру, для бѣдныхъ города.

— Наслѣдственный Герцогъ Веймарскій, по своему прибытіи въ Англію первые дни посвящалъ осматриванію достопримѣчательностей столицы.

1-го Іюня.

Ея Величество Королева, вчера по полудни возвратилась сюда изъ Виндзора.

— По *Liverpool Chronicle*, Королева на большомъ балу недавно данномъ, весьма благосклонно и радушно подала руку Леди Пиль, желая тѣмъ показать, какъ догадываются, что политическій ихъ образъ мыслей, не имѣетъ никакого отношенія къ личнымъ чувствамъ.

— Императорско-Австрійскій Посолъ при здѣшнемъ дворѣ, Князь Естергази, третьяго дня вечеромъ прибылъ сюда съ твердой земли.

— По Курьеру, ратификаціи Голландско-Бельгійскаго договора, третьяго дня присланы сюда изъ Брисселя и вчера долженъ былъ последовать ихъ обменъ.

(A.P.S.Z.)

А Н Г Л И Я.

Лондонъ, дня 28 Мая.

Крѳлова вѳзора по udzielonych audyencyach Lordom Melbourne i Hill, udała się, w towarzystwie Xiężny Kent, Xięcia i Xiężny Leiningen, do pałacu Windsor, dokąd Wielki Xiążę Następcy Rosyjski i Xiążę Henryk Niderlandzki wѳzora takіе wyjechali.

— Dzisiaj wieczoremъ wydana gazeta Dworu donosi o wyniesieniu dotychczasowego Mówcy, Pana Abercrombie, na dostojność Para, z tytułem Barona Dunfermline.

— Xiążę Dziedziczny Weimarski zawczora tu z Rotterdamu przybył.

29 Maja.

Krѳlowa przedъ wyjazdemъ do Windsor przyjmowała odwiedzinъ Krѳlowy wdowy, która dniemъ pierwiej z Portsmouth do Londynu przybyła i stanęła w pałacu Marlborough. Wѳzora Lord Melbourne pojechał z Krѳlową do Windsor; ale pierwiej odbyła się wielka rada gabinetowa w departamencie stosunkowъ zewnętrznychъ.

— Gdy Krѳlowa wdowa w podrѳży swej z Malty do Palermy przybyła, leżał tamъ śniegъ na 6 stop gębokі, a wѳzasie pobytu jej w Lisbonie bardzo moeъ tam były mrozy.

— Jenerał Taylor, wnukъ Margrabiego Hertford, temi dniami umarł, mającъ wieku lat 79.

— W Nortfleet spuszczone z warstatu parochodъ *Kleopatry*, 750 beczekъ podejmujący, a przeznaczony do służby kompanii Wschodnio Indyjskiej między Bombay a Suez.

— W Windsor nie tylko zamekъ pełenъ jestъ gości, zaproszonychъ od Krѳlowej na czasъ wyścigowъ w Ascot, a pomiędzy nimi Wielki Xiążę Następcy Tronu Rosyi i Xiążę Henryk Niderlandzki, którzy dzisiaj do wieczora mieli tamъ zabawić, ale też w znaczniejszychъ austeryachъ w mieście, kosztemъ Krѳlowej najęte są pokoje, dla zaproszonychъ gości, a niemogącychъ pomieścić się w zamku. W zapraszaniu nie dawano żadnej uwagi na partye: wigowъ i konserwatystowъ zarѳwno prozono. Wiele też Postѳwъ cudzoziemskichъ z żonami są w rządzie gości. Uroczystości idą jedne po drugichъ. Wѳzora Wysokie Osoby wszystkie obecne były na wyścigachъ, a jutro razъ jeszcze do Ascot jadą. Sala S go Jerzego w Windsor przysposobiona jestъ do ucztъ, którą Krѳlowa dla Gości swychъ wyprowadzi. N. Pani dopiero w sobotę do Londynu ma powrócić.

— Takъ rozumieją, że Margrabia Dalmacyi, synъ Marszałka Soult, ma byдъ Postѳemъ przy tutejszymъ dworze, na miejscu Hrabiego Sebastiani.

Dnia 31.

Wielki Xiążę Następcy Tronu Rosyi i Xiążę Henryk Niderlandzki z licznymъ swymъ orszakiemъ dzisiaj rano hotel Mivart opuścili i do Deptford wyjechali, zkądъ na rządowymъ parochodzie do Hollandyi popłyną. Pogłoska, że dla Wielkiego Xięcia przygotowany byłъ parochodъ *Firebrand*, dla objazdu i akomitszychъ warstatowъ okrętowychъ na brzegachъ angielskichъ, zawczora jużъ przezъ gazety ministerjalne za bezzasadną oświadczone. Obadwaj Xiążęta wѳzora rano, pożegnawszy Krѳlową, z Windsor tu przybyli i w ciągu dnia byli z pożegnaniem u Krѳlowej wdowy i innychъ Osѳbъ Familii Krѳlewskiej. Przedъ odjazdemъ Wielki Xiążę Następcy przysłałъ Lordowi Majorowi jeszcze 300 f. s. dla ubogichъ miasta.

— Xiążę Dziedziczny Weimarski pierwsze dni po swoimъ do Anglii przybyciu obrѳciłъ na oglądanie osobliwości stolicy.

1 Czerwca.

Krѳlowa Jej Mość, wѳzora po południu z Windsor tu powróciła.

— Podługъ *Liverpool Chronicle*, Krѳlowa, na wielkimъ balu, nie dawno wydanymъ, podała rękę Lady Peel, nader uprzejmie, dla okazania jej, jakъ się dorozumiewają, że polityczny ichъ sposѳbъ myślenia żadnego nie ma związku z osobistymi uczuciami.

— Cesarско-Austryacki Poselъ przy Dworze tutejszymъ, Xiążę Esterhazy, zawczora wieczoremъ z lądu tu przybył.

— Podługъ *Kuryera*, ratyfikacye traktatu Hollendersko-Belgickiego zawczora z Bruxelli tu przyszły, i wѳzora wymiana miała nastąpić. (A.P.S.Z.)